

Overlærerne og satte ligesom et ganske lille — det var et meget lille og svagt — Spørgsmaalstegn ved, om det var rigtigt at oprette saadanne nye Stillinger. Dertil er at bemærke, at naar vi sammenlægger Institutterne derovre og altsaa afskaffer nogle overordnede Stillinger, som nu findes, er det af megen Værdi, at der bliver Avancementsmuligheder for Lærerpersonalet. Et andet æret Medlem — jeg tror, det var det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) — talte lidt om, at der maaske var lidt for høje Lønninger for Lærerne. Men dertil er at bemærke, at Stillingen som Døvstummelærer er en Stilling, som kræver megen Taalmodighed og megen Specialuddannelse, og det er ikke saa let at faa det fornødne, kvalificerede Lærerpersonele. Derfor finder jeg en Smule højere Løn rimelig, men saa finder jeg det ogsaa rimeligt, at der aabnes en vis Adgang til Avancement, særlig naar Avancementsmulighederne nu svækkes, hvad der sker ved Gennemførelse af Kommissionens Spareforslag. Det er ikke store Summer, det drejer sig om, idet det Bestillingstillæg, som skulde gives disse Overlærere, kun er 360 Kr. Det drejer sig altsaa kun om 2 Gange 360 Kr., det er ikke store Summer. Vi sparer paa andre Punkter meget mere.

Forskellige ærede Talere er kommet ind paa den beklagelige Strid, som i Øjeblikket staar mellem Forældrene, idet der er dannet en ny Forældreforening, den af 1925, som virker for det saakaldte Fredericiaforslag, som Dr. Forchhammer, hvis fortjenstfulde Virksomhed jeg for anerkendte og stadig anerkender i høj Grad, særlig har været ivrig for og agiteret for. Jeg maa imidlertid mene, at det rigtige Standpunkt er det, som Døvstummekommissionen indtog, og som Dr. Forchhammer den Gang var med til at indtage; det kan ikke være saa helt galt, naar han selv efter et langt Livs Erfaring har sluttet sig til det. At han senere har faaet en anden Opfattelse, maa man indrømme ham Lov til, og han har ogsaa Lov til at agitere derfor. Det er kun beklageligt, at Striden har bredt sig saa stærkt mellem Forældrene, som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) omtalte. Ministeriet maa mene, at den danske Deling, det danske System, som har vundet Anerkendelse Verden over, fremdeles er det bedste; denne gentagne Deling af Børnene, og det er en Selvfølge, hvad ogsaa flere Talere, deriblandt det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds, stærkt frem-

hævede, at denne Deling bedst gennemføres, naar Landet betragtes som en Enhed. Skal vi have en geografisk Deling, kan denne saglige Deling ikke gennemføres i saa stor Udstrækning. For øvrigt er det ikke Lovforslagets Mening at krænke Forældrenes Ønske om at bo saa tæt ved Børnene som muligt; fordi nogle flere Børn anbringes i Institutet i København, der nu staar alt for tomt. Til Trods derfor er der samme Mulighed som hidtil for at tage Hensyn til Forældrenes Bopæl og Ønsker og anbringe Børnene henholdsvis i Fredericia, Nyborg og København saa nær ved Forældrene, som det sagligt er muligt. Og for de Børns Vedkommende, der gaar i B-Instituttet i Fredericia, er der foreslaaet Overgangsbestemmelser, saaledes at der gives fornødent Spillerum til, at de kan uddannes og naa frem helst lige til Konfirmationsalderen, hvor de nu en Gang er. Der er taget Hensyn dertil, og Administrationen vil i Fremtiden selvfølgelig i højest mulig Grad tage Hensyn til Forældrenes Ønsker, og gennem de nu foreslaaede Forældrenavn vil der blive rig Lejlighed og Adgang for Forældrene til at gøre deres Ønsker og Krav i saa Henseende gældende, foruden hvad de enkeltvis kan gøre. Denne Overgangsbestemmelse, denne noget langsomme Afvikling vil naturligvis medføre nogen Fordyrelse i Øjeblikket, saaledes at de Beparelser, Sparekommissionen har tilsigtet, ikke kan gennemføres saa hurtigt som ellers, men det maa man finde sig i. I Hovedsagen vil Lovforslagets Gennemførelse betyde en ikke uvæsentlig Besparelse.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds spurgte, om Raadenes Formand, som er omtalt i § 6, er en og samme Person, og om Meningen er, at det skal være en Forstander. Ja, det skal være den samme Person. Det fremgaar jo ogsaa af Ordet „Formand“; der staar ikke „Formænd“. Der skal være samme Formand for Forstanderraadet og for Undervisningsraadet, og det vil selvfølgelig, kan jeg godt sige, blive en Forstander. Det ærede Medlem talte om § 11, hvor der er Tale om Anstaltslægen, og spurgte, om det skulde være en ikke fast ansat. Ja, det staar der ogsaa. Det er udtrykkelig markeret ved Ordet „antages“. Der staar ikke, at der „ansættes“ en Anstaltslæge. Det bliver ikke en fast Embedsmandsstilling, men en honorarlønnet Stilling; der bruges ogsaa Ordet „Honorar“. Men vi har ment det rigtigt, at denne Anstaltslæge fik Sæde i Lærerraadet. Det har vi bl. a. fundet rigtigt af Hen-